

at man ogsaa fra Statens Side har betragtet det som fordeeltigere, ikke at benytte saadan Tilskjendegivelse; thi i saa Tilfælde skulde der dog ved den nye Udredningsperiodes Begyndelse tilstaaes en ny hoiere aarlig Udbetaling til Udrederne, hvilken man derimod kunde undgaae ved blot at erstatte de Heste, som vare komne til Skade. Det er altsaa hærken saa fridende mod Statens Interesse eller saa bestemt i Faveur af Hesteudrederne, at man efter Placat af 6te December 1806 har villet godtgjøre dem de tilskadefomne Heste. Vilde man have erklæret Hestene ved Indfaldelsen nu under nærværende Krig for Statens Eiendom, eller endogsaa troet at have tilskjendegivet det sluttende, saa burde man ikke have sendt Udrederne Hestene til Forpleining under Vaabenstilstanden; og vel at mærke, ikke alene, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) synes at antage, de Heste, som extraordinairt vare blevne anskaffede af Militair-Staten for Nationalheste, der vare krepere eller paa anden Maade forkomne, men ogsaa Udredernes egne Heste bleve sendte til Forpleining hos vedkommende Udredere. Hvorimod det synes indirecte at fremgaae af Bestemmelsen i Forordningen af 14de September 1774 § 30, at, saasnart Hestene maatte blive indkaldte til bestandig Tjeneste, ophørte Forpleiningspligten for Udrederne ligesom Forpleiningsgodtgjørelsen. Der haves ogsaa et Patent af 8de September 1832 for Hertugdømmerne, hvori det bestemmes, at i Tilfælde af, at Hestene inddrages udenfor den almindelige Exerceertid til overordentlige Troppesamlinger, da skal der affortes Udrederne 48 St. for hver 15 Dage i Godtgjørelsen for Foder; og bestemmes deri endvidere, at, naar Hestene indkaldes et heelt Aar til overordentlige Troppesamlinger, da bortfalder al Fodergodtgjørelse. Dette viser altsaa, at Staten i saadanne Tilfælde kun har villet suspendere Fodergodtgjørelsen, men derimod ikke villet have paa nogen Maade Hestenes Forhold til Udrederne som disses Eiendom.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at naar der handles om at afløse et Forhold, som har bestaaet i en lang Række af Aar, gjør man meget bedre i at holde sig til den practiske

Form, hvori Forholdet virkelig har bestaaet, end at vække Tvivl om dets Beskaffenhed, ved at indskyde sig under Lovbestemmelser, som ere ikke lidet dunkle, og som aldrig ere komne til fuld Anvendelse (Ja!); men det er dog vistnok sandt, at Enhver, som har stillet en Rytterhest, i alle Forhold har betragtet denne Hest som sig tilhørende (Ja!) mod den Forpligtelse at stille den til Hærens Brug, naar der var Anvendelse for den; men naar han fik den tilbage, havde han fuld Raadighed over den, og Ingen har taget i Betænkning at sælge sin Rytterhest, naar den igjen var kommen i hans Hænder. Saaledes har man i alle practiske Forhold betragtet Hesten som vedkommende Udreders Eiendom (Ja!). Derfor er det nu i Overensstemmelse hermed, at der er bleven taget Hensyn til Hestenes individuelle Værdi; Udrederen har antaget at kunne være vel tjent med at stille en god Hest og fodre den fuldt saa godt, som Militairretaten strengt taget fordre, fordi han da kunde have Nytte af den ogsaa til sin egen Avling og til sit eget Brug. Men denne individuelle Værdi, som enkelte Heste have havt for Eierne, vilde man aldeles komme ud over, naar man ikke vilde tage Hensyn til den Taxationsværdi, den enkelte Hest har, og det er dog ubilligt, at den, som har stillet Staten en udmærket Hest, skal tilføies et større Formuestab derved, at Staten tager denne Hest fra ham, ikke for at bruge den til det Niemed, som den er bestemt til, nemlig til umiddelbar Krigsbrug, men forat give den bort til et andet Udredningsdistrict, et større Formuestab, siger jeg, end den, som har stillet en maadelig Hest og kun søger at komme igennem med Opfyldelsen af sine Forpligtelser. Den eneste Maade, hvorpaa den virkelige Næsfærdighed kan stee Fyldest, forekommer mig at være den, som Lovudkastet har foreslaaet, at man taxerer Hestene til den Værdi, som de have, naar de ellers vilde gaae over til Udredningsdistricterne, og betaler Forskjellen mellem denne Taxationssum og den Sum, som Udrederne allerede engang have faaet. Der ved vil der ogsaa kunne tages Hensyn til den Fordring, som ikke er uden al Betydning, at den Sum, som Udrederne ellers vilde faae i de